

Maros megyei Napló Erdélyben

ERDÉLYBEN - AROSTY ERDÉLYI - Gömöri Műhely

címmel alkotók népfőiskolájának választott táborhelye volt a történelmi Gömör nevét egyetlen településként őrző Gömörszőlős. Alkotótáborra júliustól 42 magyarországi (köztük azonban két szlovák-felvidéki s egy erdélyi) képzőművészt fogadott, motója az lévén: **Gömöri arcok, gömöri tájak.** A tíznapos programban szerepelt egy körút Gömörben, ismerkedés a népi építészettel, a kazettás, famennyezetes templomokkal. **Dr. Újvári Zoltán,** a debreceni egyetem néprajzi tanszékének professzora adott rangot előadásával a rendezvénynek. Nagy sikert aratott Komthur Mária gömöri népdalcsokra. (Itt jegyezzük meg, hogy a városunkból elszármazott. Stuttgartban élő énektanár-énekesnő, aki egy ideig Korondon is élt, közkívánatra Erdély népballadáiból, népdalaiból is izelítőt adott, majd dalokat is tanított hálás hallgatóságának.) Csaknem minden estéjüköt ilyen animáció uralta: néptáncosok népzenezek, táncház, a kevés helybéli bevonásával, és aztán — a Felvidék: látóút Nagygomörbe, megejtően szép tájak: **Krasznahorka, Rozsnyó, Rimaszombat, Hamva.** A pap-költő **Tompa Mihály hamvai fölött** a Gömörön túl oly elszomorítóan ismeretlen Tompa-kultusznak tisztelegtek főhajtással. Tompa Mihály 1817-ben született **Rimaszombathban** (ma: Rimavka—Sobota). Sárospatakon tanult, 1849. április 22-től 1851. augusztus 31-ig volt **Kelemér** (alapított 1232-ben) és **Gömörszölös** (korábban Poszoba, történetét részletesen taglalja Dobosy László 1984-es kezeztésű falumonográfiájában) lelkesze. **Bejéről** (innen Petőfi is kezeztett verset) került a roska-dozó keleméri paplakba, s meg is verselte **Az én lakásom** című versében. Kezdetben örömteli, boldog napokat élt ott ifjú feleségével, szép családi költészete

és ezt bizonyítja. Am a világosi tragédiát követően a gyász, a rettegés, a létbizonytalansággal társuló családi bánat. fiai elvesztése és fokozódó betegsége jellemzik sorsát. Mégis, ekkor születnek meg egész nemzetünkhöz szóló örökbecsű nagy versei: **A golyához, A madár, fiaihoz...** 1851-től halála évéig a közeli **Hamva** lelkése volt. Az emlékházban a költő életútjának, munkásságának emlékanyaga, műveinek egykori és későbbi kiadásai, néhány kézírata, feleségének dedikált arcképe, íróasztala, úrasztala. műveinek illusztrációi és kegytárgyak találhatóak. A református parókia déli homlokzatán szép emléktábla hirdeti: „E házban lakott **Tompa Mihály,** a **Virágregék** költője, 1849. április 22-től 1851. augusztus 7-ig“.

Két hétig ismerkedtek, dolgoztak a „negyvenketek“ Gömörszölösön. Erdélyi vendégük, a marosvásárhelyi **Szász László** amatőr grafikus (aki volt szíves rendelkezésünkre bocsátani a tábor dokumentációját, közte a címadó kiadványt is), nem lévén „megfelelő“ útlevele, egészen sajátos módon juthatott csak át a **CSEMADOK Tompa Mihály Klub Képzőművészeti Stúdiója** ad-hoc meghívójának köszönhetően, úgy szólván az utolsó pillanatban, a határon, Szlovákiába. Meghívójánál hitelesített másolatát nem csupán maga őrzi, hanem (kulturpolitikai kuriózumként) az alkotótábor szervezői is.

De talán érzékeltessük a nyári tábor hangulatát kis jelzésünk záróakkordjaképpen egy humoros képeslap-szöveggel:

„Itt vagyok Gömörben / Nyárigérő gyönyörben. / Híremet nem rontom. / A képeket ontom.“

Szász László valamennyi ott készült munkáját a gömörieknek ajándékozta.

(bölöni)